

Svend Auken's tale ved sympatidemonstrationen for 282 udviste irakere

Taler

Svend Auken
Folketingsmedlem for
Socialdemokratiet

Dato

18. juni 2009

Sted

Rådhuspladsen, København

Dette er ikke om love og paragraffer.

Dette er ikke om navn fyldt med embedsmænd.

Dette er ikke om tvangstraktater mellem regeringer.

Dette er ikke om rivalisering mellem partier.

Dette er ikke om, at nogle er gode eller onde.

Dette er om mennesker, medmennesker.

Dette er om at sætte mennesket først og vise barmhjertighed.

For 21 år siden holdt vi landskongres i mit parti under kampråbet 'En fremmed er en ven, du ikke har mødt endnu'. Det er stadig sandt. Og venskab er en rigdom, vi kan øse af i det uendelige. De fremmede har skabt kultursammenstød i vort land. Men Danmark er også blevet et rigere, et mere spændende land med de farver og livskvaliteter, som indvandrere fra andre kulturer og trosfællesskaber har skabt med deres store indsats i vores samfund.

Nogle fremmede er kommet hertil, fordi de er flygtet fra militære konflikter, forfølgelse og tortur. De er ikke kommet som nysgerrige rejsende, men tvunget af bitter nød. Danmark er som resten af det internationale retssamfund forpligtet til at give dem asyl. Men – siger vi: Forfølgelsen skal være individuel og betyde en umiddelbar fare for flygtningen. Derfor skal mennesker, der

tilhører forfulgte grupper, ikke nyde denne beskyttelse. Det blev tydeligt demonstreret i 1930'erne, da myndighederne sendte tyske jødiske familier på flugt tilbage til tilintetgørelse. Også hos os. Det er et mørkt kapitel i vores historie.

Heldigvis stod der ikke en 'Svensk Forening' på de skånske strande i 1943, da modige fiskere sejlede deres jødiske landsmænd til sikkerhed i Sverige. Vort nordiske broderfolk viste medmenneskelighed.

Retten til at sende flygtninge hjem er grundlæggende – når vel at mærke hjemlandet igen er blevet trygt, og menneskelige hensyn ikke tilsiger, at flygtningefamilierne skal have lov at blive og leve et liv blandt os.

Irak er ikke et trygt land at sende flygtninge tilbage til. En aftale med myndighederne med løfte om danske bistandsmidler gør ikke de konflikthærgede dele af Irak trygge. Tre-fire millioner irakere er enten flygtet til barske flygtningelejre i Jordan eller Syrien, eller de er 'internt fordrevne' i deres eget land. Sikkerhedssituationen er bedre end i rædselsåret 2007, men volden – især mod civile – er igen i faretruende vækst.

Når de udenlandske tropper trækker sig ud, er faren for to borgerkrige overhængende: En krig i nord mellem kurderne og deres naboer om Kirkuk og Mosul og deres rige olieforekomster og en anden borgerkrig i det centrale Irak (inklusive Bagdad) mellem sunnier og shiaer, og endelig kan ingen udelukke en ny væbnet konfrontation mellem forskellige shia-grupper i Basra og det sydlige Irak.

Det er intet under, at FN's Højkommissariat indtrængende advarer mod den planlagte tvangshjemsendelse. At vifte denne alvorlige advarsel væk som pjat er dybt belastende. Jeg talte om Sverige. Her har 50.000 irakere fundet sig et nyt hjem fjernt fra den irakiske gru. En enestående indsats af svenskerne. Her sender man også irakiske flygtninge hjem – men først efter en grundig humanitær screening. Jeg har ladet mig fortælle, at op til 4000 asylsøgere trods afslag på asyl har fået bevilget humanitært ophold. Hvorfor kan man på svensk sige 'humanitært' uden at skammes – mens det i Danmark er blevet nærmest et fyord?

Vi kender ansigterne på og skæbnerne bag disse irakiske medmennesker, som nu

trods alle advarsler og menneskelige hensyn skal sendes hjem. Mange af dem ville opfylde alle kriterier for ministeriel barmhjertighed – hvis man blot ville undersøge deres forhold bedre.

I årevis har de boet under elendige forhold i danske samlingslejre. Jeg bruger med vilje ikke det tyske navn for den slags institutioner. Trods forslag om at give dem et liv uden for lejrene med mulighed for arbejde og normalt samliv med andre er der ingen fremskridt. Den ene magtperson indfører madpakker i stedet for beskedne underholdsbidrag. Den anden vil sætte familier, der har boet i Danmark i årevis, på porten.

Dette er ikke det Danmark, jeg er vokset op i og holder af. Giv os vores åbne, venlige og omsorgsfulde Danmark tilbage.

Må jeg rette en stærk appel til minister og myndigheder. Lyt til FN. Send ingen hjem i den aktuelle situation Gå sagerne igennem igen. Brug lovens ret til at give 'humanitært ophold'. Der kræves ingen særlov for at gøre det rigtige. Gældende ret er på det punkt rummelig nok. Gør det. Vis, at vi kan vise storsind, miskundhed og barmhjertighed uden hensyn til galluptal og partitaktiske overvejelser.

Dette er ikke om love og paragraffer.

Dette er ikke om nævn fyldt med embedsmænd.

Dette er ikke om tvangstraktater mellem regeringer.

Dette er ikke om rivaliseringer mellem partier.

Dette er ikke om, at nogle er gode, og andre er onde.

Dette er om mennesker, medmennesker.

Dette er om at sætte mennesket først og vise barmhjertighed.

Tags

Demonstrationstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/svend-aukens-tale-ved-sympatidemonstration-for-282-udviste-irakere>